

BİR 8 MART'I DAHA DAVULLARLA ZURNALARLA KUTLADIK..

Emel AKPINAR

Elektrik ve Elektronik Mühendisi
emel_akpinar@yahoo.com

Bir 8 Mart'ı daha davullarla zurnalarla kutladık... diyebilmeyi çok isterdim. 8 Mart'ların, hakları için savaşırken ölmüş emekçi kadınların anısına, her yıl daha bir umutla "kutlanabilmesini", bir bayram, bir şenlik havasına bürünmesini... Fakat içinde bulunduğumuz koşullarda, ancak kayıplarımızın yasını tutabiliyoruz.

Kadına yönelik şiddetin son 7 yıl içinde yüzde 1400 arttığı, yani 14 katına çıktığı bir toplumda ne yaşama hakkından bahsedilebilir ne de can güvenliğinden. İşin en acı yanı ise, yaşananların münferit sayılamayacağı gerçeğidir. Kadına yönelik şiddet, bugün devlet eliyle teşvik edilen, caydırıcı cezalar uygulanmadığı ve hatta zaman zaman ödüllendirildiği için günden güne artan bir olgudur.

Cinayetle sonuçlanan pek çok taciz ve saldırı olayı, güvenlik güçlerinin bilgisi dahilinde gerçekleşmiştir. Devlet, bizzat bu şiddeti uygulamamış olsa da, bildirilmiş taciz ve tehdit olaylarına karşı gerekli önlemleri almayarak adeta katillere davetiye çıkarmıştır. Karakollara sığınan kadınlar evlerine geri gönderilmiş, ancak bu tutum sorunu çözmemiş, aksine şiddetin artarak yinelenmesiyle sonuçlanmıştır.

Toplumsal hayatta can güvenliğinden yeterince mahrum bırakılan kadın, iş yaşamından da adeta dışlanmaktadır. Meslek hayatında hep göz önünde tutularak, sürekli kendini ve başarısını kanıtlamak zorunda bırakılarak, psikolojik şiddetin iş yaşamındaki yansımaları olan Mobbing'e maruz kalmaktadır.

Kriz dönemlerinden en çok etkilenen de yine kadındır. İşten çıkarmaların öncelikli personeli, her daim "ucuz iş gücü" olarak görevini ifa etmektedir.

Kadın, devlet eliyle ve yasal yollarla mesleğinden ötelenmektedir. "Kadının faydasına olacağı" etiketiyle piyasaya sürülen, ancak ülkenin ekonomik koşulları göz önüne alınca gerçekleşmesi neredeyse imkansız olan "2 yıla kadar doğum izni" uygulaması, aslında kadınlara "çocuk doğur, çocuk büyüt, çalışmak senin neyine" demenin resmi ifadesidir. İş yerlerinde kreş hizmetinin zorunlu kılınmaması, yine bu yolda atıl(ma)mış bir adımdır. Babaya verilen doğum izninin çok az olması da kadının yaşantısını ev ve aile sorumlulukları ile sınırlama isteğinin ve dayatmasının bir yansımasıdır.

Konunun en çarpıcı yanına gelince: Tüm bu saydıklarımız kadın karşıtı bir operasyonun bilinçli bir şekilde sergilenen unsurlarıdır. Bu operasyonun görünürdeki kaynağı muhafazakarlık olsa da, asli neden ekonomiktir. Devlet, kadınlardan boşalacak yerlere erkeklerin istihdam edilmesi ile işsizlik sorununa çözüm bulacağını sanmaktadır. Zaten "iş arayan kadınlar olmasa işsizlik sorununun çözüleceği" fikri bizzat devletin bir bakanı tarafından açık seçik zikredilmemiş midir? Yaşam kavgası vermekte olan tüm emekçi erkekleri, kadın düşmanlığına bizzat devletin en üst kademeleri sevk etmemiş midir?

Yine de bizler biliyoruz ki, yurttaşlarına eğitim, sağlık, adalet gibi temel hizmetleri temin etmekle yükümlü olan devlet, aynı zamanda onlara emekleriyle yaşamlarını sürdürebilmeleri için istihdam yaratmakla da yükümlüdür. Üstelik bu yükümlülüğünü yerine getirirken de kadın-erkek ayrımı gözetmemek, yine kendi anayasası ile yurttaşlarına verdiği sözlerden biridir.

Ancak devlet sanki "kamu yararını gözetmesi gereken kurumsal bir yapı" değil de "varlığını keyfince sürdüren bir birey" gibi hareket etmektedir. İnsanların geliştirdiği tipik psikolojik tepkilerden birini vererek, zaaflarını örtbas etmek için "en iyi savunmanın saldırı olduğu" fikrinden yola çıkmaktadır. Yeterince mağdur etmekte olduğu kadınları toplumun gözünde açık hedef haline getirecek şekilde hareket etmekte, böylece kendi zaafını meşru kılmaya çalışmaktadır. Medya eliyle topluma dayatılmaya çalışılan kadın algısı, baştan aşağı

erkek egemen yaklaşımın ürünüdür. Medya bir yandan kadın cinselliğini sömürerek bundan rant elde etmekten çekinmezken, bir yandan da kadını “cinselliğini korumakla” yükümlü kılıp yargılayabilmektedir. Pek çok satılık kalemin geçmişlerinde, bugün eleştirdikleri düzenin bir parçası oldukları görülmektedir. Fakat bu kalemlerin gözünde, kadının bırakın kişisel tercihlerini ve özel hayatını yaşamaya, bunları yaşarken ölmeye dahi hakkı yoktur.

“Günah çıkarırcasına” itiraflar yazılmış, yazılırken de testiler çatır çatır kırılmıştır. Her tür yasa ve uluslararası anlaşmalarla dokunulmazlığı garanti altına alınan “özel hayatın gizliliği” ilkesi didik didik edilmiş, bu durum günden güne kanıksanmış, kanıksatılmıştır. Tabii aslında mahremiyet konusundaki insani hakların ihlali, bizi yasal yükümlülükleri hatırla(t)maya itmiştir.

Medyadaki bir diğer bakış açısı ise, kadının tek özelliğini cinsellik olarak tariflemektedir. Kadın, asla düşünemez, üretmez, dolayısıyla muhalif de olamaz. Ancak ve ancak cinselliğini yaşayamayan kadın politize olur. Bir kadın düşünüyorsa, üretiyorsa, erkeklere sormadan yaşayabiliyorsa ve özellikle de muhalifse, ya “yeterince öpülmemiş”tir ya da “çirkin”dir. Popüler kültürün kadını “güzellik / cinsellik” üzerinden kontrol altına almaya çalışmasının en önemli örneğidir bu yaklaşım. Ama bizler biliyoruz ki, bedenimiz de ruhumuz da, beynimiz de, yaşantımız da bize aittir. Tüm bunların içinde en kötüsü, benzer politik alanlarda mücadele verdiğimiz bazı arkadaşlarımızın, kadın-erkek demeden, bu gerçekleri göz ardı etmesidir. Yakın zamanda bazı önemli demokratik kitle örgütlerinde yaşananlar “kadın beyanı”nın ne kadar ciddiye alın(ma)dığını açıkça ortaya koymakla kalmamış, ortak demokrasi mücadelesi verdiğimiz dostlarımızın bizleri anlamanın ne denli uzağında olduğunu da ortaya koymuştur. Yargı süreçlerine tacizciler, tecavüzcüler, katiller adına müdahil olan bazı isimlerin, çeşitli demokratik kitle örgütlerinin yönetimlerinden geliyor olması da oldukça ironik bir başka noktadır.

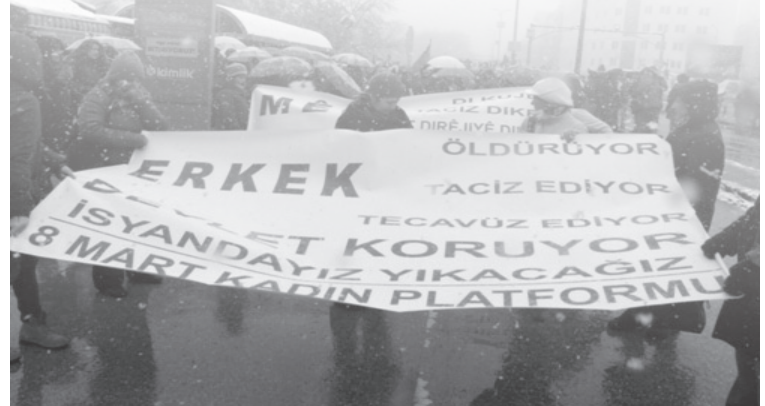
Kadın konusu popüler bir söylem haline getirilerek içi boşaltılmış, entellektüelliğini, devrimciliğini, demokratlığını kanıtlamak isteyen sarıldığı bir etiket haline getirilmiştir. Oysa ki kadın mücadelesi, insani değerlere sahip her demokrat bireyin sıkı sıkı sahiplenmesi gereken bir konudur.

TMMOB içerisindeki kadın örgütlenmesinde samimi ve gerçekçi çabalar gösterilmiş ve gösterilmektedir. Kadınlar, gerek mesleki gerekse toplumsal hak ve özgürlüklerine ulaşma noktasına önemli adımlar atmaktadırlar. Ancak, üzülerken görüyoruz ki, kadın çalışmaları zaman zaman belirli politik grupların göstermelik çalışma “alan”ı olmaktan çıkamamaktadır. Dolayısıyla aslında kadınlar için yapılmaktan çok, bu grupların çalışma yelpazesini süsleyen bir çeşni olma yapaylığından öteye gidememektedir. Hiç kimse kadınların hareket alanını bu denli daraltamaz!

Umut verici bir gelişme olarak gördüğümüz ve örgütlenmemiz için büyük anlamı olan 1. TMMOB Kadın MMŞP Kurultayı, kadınların kendi kaderleri için kendi iradeleriyle kararlar alabilmeleri açısından önemli bir çalışma olmuştur. 1. ÜİMMŞP Kurultayı’nda da kadınlarla ilgili konularda kadınların kararlarının tanınacağı açıkça dile getirilmiştir. Ancak, üzülerken gördük ki, emeklerimiz ve irademiz erkek egemen bir üst yapı tarafından hiçe sayılmıştır. Bir örgüt, kendi bünyesinde ve onayıyla, tüm ilgili organlarının bilgisi dahilinde gerçekleştirilmiş bir çalışmayı neden ve nasıl yok sayabilir? İşte bize düşen bunu düşünmektir.

Daha özgür bir kadın örgütlenmesi içerisinde, daha umutlu ve neşeli bir 8 Mart geçirinceye kadar, TMMOB örgütlenmesi, kadın hakları ve mücadelesi konusunda kendisini sorgulamalı özeleştirisini yapmalıdır. Zira muhalif yapısıyla mercek altına yatırılmış böylesi büyük bir demokratik kitle örgütü bile kadın cinayetlerine, kadın karşıtı politika ve yayınlara, iş yerlerindeki cinsiyet ayrımcılığına, ev içi emeğinin göz ardı edilmesine, kadının demokrasi mücadelesinden dışlanmasına kayıtsız kaldığı sürece demokrat yanını eksiltmiş olacaktır.

Umutlarımızı ve uğruna verilecek mücadeleyi geleceğe birlikte taşımak dileğiyle...

Gi' gby uf fa' jYa cWwY
 XYFY i HwS; 'AUHbGfGfO
 aId UbhUhbXZVf' g'OOYa ghbJbZ
 ve pankart-dövizlerin, yine rengarenk,
 rbyWa i i bBYXrgY UjU UAhZnbYaf B3
 Kf OOUthla UnbYXYVc' hL j'Vc"
 RUYdzUM VfuXU' QOb O'GYJa X'YJa Z
 , 'AUHb'gKYWUba Uc UAWgKXWab' l
 cUAWg'ObYf l' fV'a Y' 'Gi' OZka 'UMB
 ra kutlu olsun

DUYGU TOKMAK PITIR

Sevgili, koca, baba, erkek
 UEXa' UYXmfz
 Devlet bizi korumuyor;
 Tacizin tecavüzün ölümü-
 müzün suçusu yine biz!

?UMB'c'a UbbzaxXhVz
 yoksullukla, sömüriyle,
 i fMbc'a U UthS
 anlama geldiğini net bir
 gY jXY l fV'X'YJa
 ä' cfta XZ UMB Uf
 gününü kutlamaya icim
 elvermiyor dogrusu...

@B79@PHP

KUXfbyfufi ch fa U c'a Un
 AXb_cba i aVf_YfZgJ UAW gb
 D GÖW Z chi aUW zi rfi UhbW gb
 I aSib UXOriflUMBUUW gb
 N YXhzb' b' Xln' gcfUW gb

ÖnYa JbXm Y i a n f r l' GÖY X'Yfi
 Zorlu bir yolda el ele yürüyecek
 Güzeli günlerin umuduyla yine de
 Üglca ÖXb^ Ydg' U g l' XWY
 R Yb_Yf l' i aUmXUb UAWMa
 D YbnYfb XU l' UglXU' aUMMa
 Ü a Jghl' Ymf m J'a J'XY
 R G l' UHbXA BUUa' UbuHBUWMa

EMELAKPINAR

E m f b x y u m b u f u u b z
 x u m b z l i n y b x y i f a y
 isterdim "umudu", duymak isterdim
 U b U b a U b b j Y X Y ' a Y a b i b h m b
 ya Unj' g'U V r X Z U H b n m Y z g' r b
 V H Y j n m X Y i z f a U X a Y f a J b
 a Ö W Y Y f b y g U j d ' B U a z g y Y f b y g g
 U U a j x a Y g b Y x i b c a Y g b ' ' G Y j X Y l O ' 4
 U a U l g h x a c ' U X U c ' g y i j U U U B U l X Y Y b
 5 a U c ' a U M X g i U y c U n j Y g b i n b U U i n b U
 X i b C A O U B U ' 5 a U U M B U H b g y i U V i i ä i Y i
 U b X U g n X U g' r b V H Y j n m ' M ö n Y W g j g a g w
 n b n b U M S E Y c U b U j a g l X U U h U U f a U g' n i
 l Y f Y a Y a J H U Z X Y j a z G Ö O Y ' a Ö Ö Y U a U
 g' n i Y f Y a Y X Y f a j n ' b h i Y b y w Y f r ö Y Y f
 a h i l M g a g S U c ' a U b

EBRU AKGÜN

y?UMB'f; Ob'p_i HU
 maya gerek kalmayacak
 Yajzi l' ÖZVLf' aVf
 dünya istiyorum.

@H1A@M3E

6yb' umba "Gc' U uf g' h m f i a z i W Y Y f l g h i
 fi a za bh n y f l g h m f i a z z m l U H f g h m f i a " N f
 b l f a Y X Y ' r i b y a Y ' g h m f i a " G U j d ' c i b a U
 X Y ' n a l a S a l ' Y d u n a U ' g h m f i a " 6yb' umba "
 6BU b j a l n d u f a z m b U n b l i f i f a ' g h m f i a "
 - r l' Ö Ö a Ö g h m f i a "

6Y lfYHU UHfBg'b l' UhbZUxYa W' Yf b l' UxMa fa
 V f l g b U V U X Y a W' Y f b b \ Y g U M B g c f a i a l M z
 j U M X Y X f a j a V f l g b U j U M b
 \ Y g U M B g c f a i a l M z g' a b S Y g f a j a V f
 l g b U g' a b \ Y g U M B g c f a i a l M
 n b X l U b U M S f X ö n l g h m f i a "

- J' @C P

Gi' [Ob; 'AUH'ai VwXb' BUf\Ux j' Xmf nXX'Yf'
 > BJA "5a UbUgSVf' U r n m a S; I n C a Ö U' a B
 mfi n' M X U_cra Y h ' a U n a Y f' g l u b X O U b b
 İ b Ö X b l' Y X f Y b' X j b x " 8 U X b c' Y Y f b U f g n U
 M a l a V Y f g b j U r l' Y l b w m U X Y j U a " 5 a U U f
 n m a S b n b Ö m " 6 f V f a j U h U f a b X b l U j d'
 Y X m f i n " G U l n b U h j Y S j b b' a B X U G U A U V f
 a v a g h U X b j k a V i ' [Ö Y n r U f a S ' A c f d i U b h n] "
 G A U a U c ' c U l J a l' U a U U B U j a Y b l b U h l U M B
 K U j d' X Y Y ' c b U b j n Y m] m f i n "

?c Y b İ b Ö X n d' 8 Y Y Y j Y V i ä m f i n' M Y b'
 U r n m a S U a Y b \ U M g l i n b V f U U U B j U f "
 B l g S a y b l ' j " 6 y b V f X Y S Y l < c f c b a ' c h U f Y b V n Y
 W a i b \ g g Y m f i a " > Y f Y a X Y a c f r i r a U a U h S a
 n a Y b l j Y a c f l' I n Z f S M f g Ö O U M B ' 9 ' j a Y V f
 U M B V f a Y U ' i h i h i a i f X i' j b X Y d U U f j U f g U
 U b W j b U f a U h V f g y g' a n o f < j Y f f l a j m U a
 V b g U U a U b X Y j a Y X m f i a " G i' [Ö Ö a c a i a U
 gidiyor:

?cWgZ UEXazg j l j g r f U M B l ' X Ö Ö y z
 X y Y i r f U M B l ' X Ö Ö a Y g b y g n W
 U M B l a ' U M B U b ' a S i m
 gürlütlü kutuda ses buluyor sanki.
 M ö Y a j b' a S i s a y V i [Ö Ö a
 j i h X U M g a Y a r n f .
 Ö D Ü R M E ! "

H @ M a ?